

Raad van de gemeente Haarlem
Postbus 511
2003 PB HAARLEM

Datum
10 november 2008

Ons nummer
200802787/1/R1

Uw kenmerk

Onderwerp
Haarlem
Bp 'Binnenduinrand'

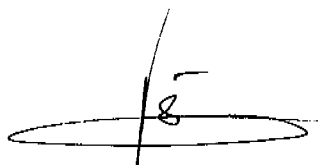
Behandelend ambtenaar
J.P. van het Hul
070-4264277

Hierbij ontvangt u - ter informatie - kopieën van op de bovenvermelde zaak betrekking hebbende stukken.

Over de verdere behandeling van deze zaak ontvangt u nader bericht.

Hoogachtend,

de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Datum

5 NOV. 2008

Ons kenmerk 2008-61968

Noord-Holland

Onderwerp Verweerschrift Bp. Binnenduinrand, gemeente Haarlem

Bezoekadres

Houtplein 33

Haarlem

Postadres

Postbus 3007

2001 DA Haarlem

Tel (023) 514 3143

Fax (023) 514 4155

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
t.a.v. J.P. van het Hul
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
0. 7. NOV. 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	<i>R1</i>
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Directie Middelen

Bijlage(n) 1 **VERZONDEN - 6 NOV. 2008**

Behandeld door mr. Y.H.M. Huisman
E-mail huismay@noord-holland.nl

Telefoon (023) 514 3456

Uw kenmerk 200802787/1/R1

Geachte heer Van het Hul,

Bij brief van 11 augustus jl. verzocht u om toezending van een verweerschrift in de hierboven vermelde procedure. Bij brief van 22 augustus jl. hebben wij daarvoor uitstel verkregen tot en met 30 oktober a.s. Hierbij treft u ons verweer aan.

Tegen ons besluit van 4 maart 2008 met kenmerk 2008-7511, waarbij wij het bestemmingsplan Binnenduinrand van de gemeente Haarlem deels hebben goedgekeurd, is beroep ingediend door

1. J.F. Stolvoort B.V.
2. Stichting Ons Bloemendaal;
3. Mr. C.M.E. Verhaegh, advocaat namens A.A. Thoolen Junior B.V. en Thoolen International B.V.;
4. Mr. L.J. van Pelt, namens W.S.M. Roosen;
5. Mevrouw mr. E.U.H. Schepop, rechtsbijstandadviseur namens A. Demmers;
6. J.A. Sassen;
7. Mr. L.J. van Pelt, namens firma J.Th. Groenendijk;
8. Burgemeester en Wethouders van Haarlem; en
9. Stichting Westelijk Tuinbouwgebied Haarlem.

Wij hebben het bestemmingsplan goedgekeurd met uitzondering van het zuidelijk plandeel dat de bestemming 'natuur' heeft gekregen. Uitsluitend de beroepen van Burgemeester en Wethouders van Haarlem (8) en Stichting

Westelijk Tuinbouwgebied Haarlem (9) zijn gericht tegen ons besluit tot onthouding van goedkeuring.

Ontvankelijkheid

Wij hebben kennis genomen van de beroepschriften en wensen allereerst in te gaan op de ontvankelijkheid van appellanten genoemd onder 1 tot en met 3, te weten J.F. Stolvoort, Stichting Ons Bloemendaal en Alfred A. Thoolen Junior B.V. en Thoolen International B.V (verder te noemen: Thoolen B.V.). Deze appellanten hebben weliswaar tijdig beroep ingesteld, maar dat is niet vooraf gegaan door tijdige zienswijzen en/of bedenkingen tegen het plan in te dienen. Bovendien zijn de beroepen niet gericht tegen een onderdeel van het plan dat door de raad gewijzigd is vastgesteld dan wel het onderdeel waaraan wij goedkeuring hebben onthouden. Achtereenvolgens zullen wij hieronder ingaan op de afzonderlijke redenen die appellanten aanvoeren voor het niet tijdig indienen van zienswijzen/bedenkingen.

1. J.F. Stolvoort B.V. en

2. Stichting Ons Bloemendaal

J.F. Stolvoort B.V. stelt beroep in zonder dat er in de eerdere procedure zienswijzen en bedenkingen zijn geuit.

Stichting Ons Bloemendaal geeft in haar beroepschrift aan zich niet eerder in de bestemmingsplanprocedure heeft willen mengen, omdat zij er van uitging dat haar belangen voldoende veilig gesteld zouden worden door de zienswijze en bedenkingen van de gemeente Bloemendaal. Nu de gemeente Bloemendaal geen beroep heeft ingesteld heeft de Stichting zich genoodzaakt gevoeld tegen het goedkeuringsbesluit beroep in te stellen.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van beide appellanten wensen wij te verwijzen naar hetgeen de Wet op de Ruimtelijke Ordening hierover zegt. Ingevolge de artikelen 54, tweede lid, aanhef en onder d, en 56, eerste lid, van de WRO en artikel 6:13 van de Algemene wet bestuursrecht, kan beroep slechts worden ingesteld tegen een goedkeuringsbesluit door een belanghebbende die tegen het plan tijdig bedenkingen heeft ingebracht. Dit is slechts anders indien een belanghebbende redelijkerwijs niet kan worden verweten dat hij niet tijdig bedenkingen heeft ingebracht.

Nu appellanten dit in het geheel niet aanvoeren doet deze omstandigheid zich niet voor.

Nu het beroep ook niet gericht is op het onderdeel waar de onthouding van goedkeuring op ziet menen wij dat J.F. Stolvoort B.V. en Stichting Ons Bloemendaal niet ontvankelijk zijn in hun beroep.

3. Alfred A. Thoolen Junior B.V. en Thoolen International B.V.

Appellanten Thoolen B.V. zijn van oordeel dat zij wel ontvankelijk zouden moeten worden verklaard, omdat de bezorging van het huis-aan-huisblad, waarin de gemeente de kennisgeving met betrekking tot het ontwerp en het vastgestelde plan heeft gepubliceerd, niet of onregelmatig ontvangt. Verder menen zij dat het ontwerp-besluit aan hun als belanghebbende persoonlijk had moeten worden toegestuurd door de gemeente.

In reactie hierop wensen wij het volgende naar voren te brengen. Uitgangspunt is dat het tot de eigen verantwoordelijkheid van appellanten behoort om op de hoogte te zijn en blijven van een besluitvormingsprocedure waarop hun belang betrekking heeft. Een uitzondering hierop zou kunnen zijn dat iemand gerechtvaardigd erop kon vertrouwen dat hij of zij persoonlijk op de hoogte zou worden gesteld van elke procedurele stap in de bestemmingsplanprocedure. Het gemeentebestuur van Haarlem heeft nooit toezeggingen in die trant gedaan noch in een ontvangstbevestiging naar aanleiding van de inspraakreactie, noch in een ander stuk.

De uitspraak van uw Afdeling waarnaar appellanten verwijzen (nr. 200600394/1) is in dit geval niet ter zake doende. Belangrijk verschil is immers dat de gemeente Rotterdam in die zaak erkende dat de bezorging in het lokale huis-aan-huisblad gebrekkig was en dat zij daarmee in een vroegtijdig stadium bekend waren. Die situatie doet zich hier niet voor. De bezorging van de Haarlemmer waarin de gemeentelijke publicaties plaatsvinden vertoont in het algemeen niet zodanige gebreken dat dit niet had mogen worden gebruikt als middel ter bekendmaking. Dit blijkt ook wel uit het feit dat appellanten zich wel op de hoogte hebben kunnen stellen van de bekendmaking van het vastgestelde plan door tijdig bedenkingen in te dienen en van het goedgekeurde plan om zodoende tijdig bij uw Afdeling in beroep te komen.

Verder zouden wij uit diezelfde uitspraak een overweging (2.2.2) van uw Afdeling willen aanhalen die de algemene lijn in de jurisprudentie hierover weergeeft:

De omstandigheid dat de bezorging van dit huis-aan-huisblad op de adressen van [appellant sub 2B] en [appellant sub 2C] te wensen overliet doet aan de geschiktheid van dit blad ter bekendmaking in het algemeen niet af. In beginsel kan van appellanten worden verwacht dat zij zich inspannen om van de inhoud van de publicaties kennis te nemen ofwel zich langs andere weg op de hoogte te stellen van de voor hen van belang zijnde ontwikkelingen op het gebied van de ruimtelijke ordening.

Volledigheidshalve willen wij opmerken dat het gemeentebestuur niet alleen alle bekendmakingen op een juiste wijze heeft gepubliceerd, maar dat er tevens een inspanning is geleverd om de publicatie via het internet onder de aandacht van een ieder te brengen.

Concluderend menen wij dat Thoolen B.V. geen beroep kan doen op artikel 6:11 van de Awb, omdat de oorzaak van het verzuim aan hen zelf is toe te rekenen.

Beroepen

In het hierna volgende geven wij achtereenvolgens de beroepsgronden weer van de appellanten genoemd onder 4 tot en met 9. Per appellant zullen wij ons verweer geven. De beroepen van Burgemeester en Wethouders van Haarlem en de Stichting Westelijk Tuinbouwgebied Haarlem zijn vrijwel identiek zodat ons verweer op die beroepen is samengevoegd.

4. Beroep van W.S.M. Roosen

Het beroep van de heer Roosen is gericht tegen de bestemming 'stadsnatuurpark' met recreatieve verbinding op een deel van de gronden die hij in eigendom heeft. Op die gronden oefent hij een agrarisch bedrijf uit. De bestemming 'stadsnatuurpark' zou het voortbestaan van zijn bedrijf in gevaar brengen.

Verweer

Wij kunnen ons vinden in de bestemming Stadsnatuurpark in het plandeel Noord-noord, omdat met het realiseren van een stadsnatuurpark een maatschappelijk recreatief belang wordt gediend. Door de aanleg van een stadsnatuurpark wordt de groenbeleving niet alleen voor de nabijgelegen wijken, maar voor heel Haarlem vergroot. Ter realisering hiervan heeft de gemeente gekozen voor een zogenaamd groeimodel. Dat houdt in dat een deel van de gronden (een strook grond van 30 meter direct grenzend aan de Brouwersvaart) positief bestemd is als Stadsnatuurpark en een ander deel bestemd is als

Agrarische doeleinden met landschappelijke waarden met een wijzigingsbevoegdheid tot Stadsnatuurpark (artikel 6 lid 6 onder a van de voorschriften). De gemeente heeft gekozen voor een wijzigingsbevoegdheid, omdat de eigendomssituatie vrij complex is. Op basis van particulier initiatief en het vrijkomen van financiële middelen kan de wijzigingsbevoegdheid worden toegepast.

De gronden van het bedrijf van appellant liggen voor een deel binnen de bestemming Stadsnatuurpark. De gemeente hecht veel waarde aan de ontwikkeling van het stadsnatuurpark. Ter uitvoering daarvan is de gemeente inmiddels in overleg met de eigenaren over de verkoop van de gronden. Indien minnelijke verwerving niet lukt zal worden overgegaan tot onteigening. Wij hebben ons in de keuze van de gemeente kunnen vinden en hebben dit plandeel goedgekeurd. De maatschappelijk-recreatieve belangen bij aanleg van een stadsnatuurpark hebben naar onze mening zwaarder mogen wegen dat het particuliere belang van appellant bij ongewijzigde voortzetting van zijn bedrijf. Daarbij komt dat appellant weliswaar stelt dat hij zijn bedrijf niet langer kan voortzetten na verkoop/onteygening van een deel van zijn gronden, maar daarvoor geeft hij geen onderbouwing.

De goedkeuring is tenslotte mede gebaseerd op ons eigen regionale recreatieve beleid dat uitgaat van de leus "Recreatie dicht bij huis". Dat houdt in dat op 10 minuten loop- of fietsafstand groen bereikbaar moet zijn voor alle inwoners van Noord-Holland. Om dat te realiseren moet regionaal groen en regionale recreatieve verbindingen worden ingericht en duurzaam beheerd.

5. Beroep van A. Demmers

De heer Demmers heeft een stuk grond in eigendom aan de Witte van Haemstedelaan 72 waar hij hobbymatig 3 tot 5 paarden houdt. Appellant wenst voor dit reeds jarenlange gebruik een positieve bestemming te krijgen in de vorm van een aanduiding 'paardenwei'.

Verweer

Wij wensen hierover het volgende op te merken. De bedoelde gronden hebben de bestemming "agrarische doeleinden met landschappelijke waarde (A1)" gekregen. Afgezien van een aantal specifieke aanduidingen dienen de gronden als tuinbouwgronden in gebruik te zijn. Het hobbymatige gebruik van paarden door appelland is in overeenstemming is met de bestemmingsplanvoorschriften. Dat gebruik kan dus worden voortgezet. Aangezien ter plaatse geen aanduiding

'paardenwei' geldt is een paardenbak niet toegestaan (artikel 6 lid 2a onder 3 van de voorschriften).

Wij hebben het plan op dit onderdeel goedgekeurd, omdat wij het met de gemeente niet wenselijk achten dat ter plaatse bouwwerken mogen worden opgericht die niet ten dienste staan van grondgebonden tuinbouwbedrijven.

6. Beroep van J.A. Sassen

De heer J.A. Sassen is eigenaar van een stuk grond gelegen op de hoek Vlaamseweg/Leendert Meeszstraat. Het stuk grond heeft de bestemming "agrarische doeleinden met landschappelijke waarde (A1)" gekregen. Ter plaatse geldt bovendien de aanduiding 'paardenwei'. Verder vallen zijn gronden binnen de grenzen van wijzigingsbevoegdheid W12. De gronden van appellant zijn momenteel in gebruik als paardenwei en boomgaard. De bezwaren van appellant zijn als volgt samen te vatten:

- a. De agrarische bestemming is ter plaatse niet uitvoerbaar;
- b. Om die reden zou een aanduiding 'hoveniersbedrijf' wenselijk zijn; en
- c. De wijzigingsbevoegdheid W12 zou te beperkt zijn vorm gegeven.

Verweer

- a. Wij wensen in reactie hierop het volgende op te merken. Wij hebben het plan op dit onderdeel goedgekeurd, omdat wij met de gemeente van mening zijn dat voor een agrarische bestemming ter plaatse voldoende economische onderbouwing bestaat. Ter onderbouwing daarvan is het zogenaamde LEI-onderzoek uitgevoerd dat als bijlage 3 bij de plantoelichting is gevoegd. Daaruit is tevens naar voren gekomen dat de waterhuishouding geen belemmering kan opleveren voor de exploitatie van een tuinbouwbedrijf. Aangrenzende percelen worden immers ook gebruikt voor tuinbouw.
- b. Nu de gemeente naar ons oordeel op goede gronden heeft gekozen voor een gebruik als tuinbouwgrond is het niet nodig en wenselijk een aanduiding 'hoveniersbedrijf' aan de bestemming toe te voegen. Een hoveniersbedrijf zou immers leiden tot extra bebouwing, hetgeen de openheid van het tuinbouwgebied in gevaar brengt. Bovendien vallen de gronden deels binnen de historische zichtlijn vanuit Landgoed Elswout op de St. Bavokerk aan de Grote Markt van Haarlem. Tenslotte, anders dan appellant stelt in zijn beroep gold onder het vorige bestemmingsplan geen bestemming waaronder een hoveniersbedrijf zou zijn toegestaan.
- c. Voor wat betreft de omvang van de wijzigingsbevoegdheid W12 geldt het

volgende. In het voorgaande bestemmingsplan gold in het geheel geen bebouwingsmogelijkheid. Naar aanleiding van een uitspraak van uit 1993 (no. 93.006360) heeft de gemeente de 'opdracht' gekregen om bij planherziening wel bedrijfsbebouwing mogelijk te maken ten behoeve van grondgebonden tuinbouw. Aan die opdracht is naar onze mening in voldoende mate voldaan door in dit plan de huidige bedrijfsbebouwing positief te bestemmen. Via een wijzigingsbevoegdheid wordt de mogelijkheid geboden – zonder uitbreiding – een andere locatie te kiezen voor de bebouwing om zodoende tot een betere landschappelijke inpassing te komen. Uitbreiding is zoals hiervoor al gezegd stedenbouwkundig ongewenst vanwege de bestaande zichtlijn op de St. Bavokerk.

Concluderend menen wij dat de gekozen bestemmingsregeling in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, waarbij rekening is gehouden met het belang van appellante bij ongewijzigde voortzetting van het huidige gebruik van de gronden.

7. Beroep van firma J.Th. Groenendijk

Firma J. Th. Groenendijk exploiteert een glastuinbouwbedrijf in het gebied. Dat bedrijf is in het bestemmingsplan ook als zodanig bestemd. De bezwaren van appellante zijn als volgt samen te vatten:

- a. De bebouwingsgrens van het bouwperceel zou vergroot moeten worden richting de bedrijfswoning waardoor de werkruimte wordt vergroot.
- b. De bedrijfswoning zou niet als zodanig aangemerkt moeten worden.
- c. De aanwezig schuren vallen niet binnen de aanduiding 'te handhaven bebouwing'.
- d. De gebruiksbepalingen zou verbreding van bedrijfsactiviteiten moeten toestaan.

Verweer

- a. Wij hebben ons op alle punten kunnen vinden in het standpunt van de gemeente. Dit komt er op neer dat er geen aanleiding bestaat het bouwperceel te vergroten op de wijze zoals door appellante voorgesteld, omdat dit de openheid van het gebied zou aantasten en vanwege de bestaande zichtlijn op de St. Bavokerk op de Grote Markt. Voor het geval appellante haar standpunt om tot een vergroting van haar werkruimte te komen motiveert door een behoefte tot bedrijfsuitbreiding,

treft dit naar onze mening geen doel. Het plan biedt immers een tweetal wijzigingsbevoegdheden waarmee uitbreidingsruimte wordt geboden voor de twee bestaande glastuinbouwbedrijven in het gebied. De gebieden die deze uitbreidingsruimte kunnen bieden liggen aan de zuidzijde van het bouwperceel van appellante.

- b. De keuze om de huidige woning als bedrijfswoning te bestemmen is gebaseerd op de aanduiding uit het voorgaande bestemmingsplan. Appellante motiveert haar standpunt voor een andere bestemming in deze ook niet.
- c. De aanwezige schuren hebben in het bestemmingsplan de aanduiding 'te handhaven bebouwing conform artikel 6, lid 3.1 sub j' gekregen. Omdat de schuren niet binnen het bouwvlak staan, heeft de gemeente met die aanduiding een zogenaamde uitsterfregeling in het leven willen roepen. Dat betekent dat gedeeltelijk vernieuwen ten behoeve van onderhoud mag, maar vergroten niet. Ingeval van sloop van de schuren resteert slechts de mogelijkheid om nieuwe bedrijfsgebouwen binnen het bouwperceel te realiseren. De achtergrond van deze regeling is eveneens geweest het behoud en vergroting van de openheid van het gebied. Zonder afbreuk te willen doen aan de bestaande belangen van de bedrijven heeft de gemeente naar onze mening op goede gronden gekozen voor het uitgangspunt van concentratie van bebouwing binnen de grenzen van het bouwperceel.
- d. Voor wat betreft de behoefte van appellante om tot een verbreding van activiteiten te komen geldt het volgende. Appellante wenst naast haar glastuinbouwbedrijf tevens de mogelijkheid te verkrijgen om ter plaatse tuinbouwgewassen te verwerken en te verhandelen. Wij menen dat deze activiteiten eveneens tot een ongewenste aantasting van het open tuinbouwgebied zullen leiden. Deze activiteiten brengen immers extra aan- en afvoerbewegingen met zich mee waardoor een totaal nieuw type agrarisch bedrijf zal ontstaan. Ook zal dit leiden tot meer en grootschaliger bebouwing. Met de gemeente achten wij dit een niet in het gebied passende functie.

8. Beroep Burgemeester en Wethouders van Haarlem en

9. Stichting Westelijk Tuinbouwgebied Haarlem

De beroepen van Burgemeester en Wethouders van Haarlem en Stichting Westelijk Tuinbouwgebied Haarlem zijn beide gericht tegen ons besluit tot onthouding van goedkeuring van het zuidelijk plandeel. Het zuidelijk plandeel heeft de bestemming 'Natuur' gekregen. De gemeente en Stichting beschouwen

natuur als de meest geschikte ontwikkeling voor het gebied. Zij baseren zich hiervoor op het advies van de Dienst Landelijk Gebied (verder te noemen: DLG). Met een natuurbestemming zouden er volgens DLG tevens rijksmiddelen beschikbaar komen, zodat de uitvoerbaarheid van het plan verzekerd kon zijn. Het huidige gebruik van de gronden is tuinbouwgrond en grasland.

Verweer

Ons besluit tot onthouding van goedkeuring hebben wij gemotiveerd met de volgende argumenten:

- het gebied heeft geen bijzondere actuele natuurwaarden;
- er is strijd met het provinciaal aankoopbeleid (eerst verwerven, dan bestemmen) en
- het plan is economisch niet uitvoerbaar.

In de bijlage bij ons besluit is het verslag bijgevoegd van het overleg als bedoeld in artikel 10:30 van de Algemene wet bestuursrecht. Daarin is ons standpunt verwoord als reactie op hetgeen namens het gemeentebestuur naar voren is gebracht. De beroepen van partijen komen in grote lijnen overeen met hetgeen eerder naar voren is gebracht. In aanvulling daarop en mogelijk ter verduidelijking willen wij nu nog een aantal punten nader toelichten.

Allereerst willen wij stil staan bij het gebiedsplan Noordzeekanaal-Zuid en het streekplan Noord-Holland Zuid, vervolgens geven wij een toelichting op het formele kader voor wat betreft de rollen en bevoegdheden van partijen ter uitvoering van het natuurbeleid. Daarna gaan wij in op de geldende aankoopstrategie en wij besluiten met kort in te gaan op de herijking van de ecologische hoofdstructuur.

Gebiedsplan Noordzeekanaal-Zuid en streekplan Noord-Holland Zuid

Op 10 december 2002 hebben wij het gebiedsplan Noordzeekanaal-Zuid vastgesteld. Dat gebiedsplan vormt de beleidsmatige grondslag voor de realisering van het rijks- en provinciale natuur- en landschapsbeleid. In het gebiedsplan zijn de gronden van dit bestemmingsplan aangeduid als 'ruime jas natuurgebied' en de graslanden als aankoopwaardige bestaande natuur. Dat betekent dat deze gronden op termijn verworven kunnen worden voor het realiseren van de natuurdoelstelling binnen de ecologische hoofdstructuur. In het gebiedsplan is nadrukkelijk aangegeven dat uitvoering gebeurt op basis van vrijwilligheid. Tevens staat in het gebiedsplan (p. 6) dat de begrenzing als

natuurgebied geen gevolgen heeft voor de bestemmingen in het kader van de ruimtelijke ordening.

Het feit dat uitvoering van het gebiedsplan plaatsvindt op basis van vrijwilligheid en de natuurbegrenzing geen gevolgen heeft voor de bestemming van de gronden, betekent dat - voor zover de begrensde percelen in agrarisch eigendom en/of gebruik zijn - deze gronden een agrarische bestemming zouden moeten krijgen. Met ons is namelijk nadrukkelijk de afspraak gemaakt dat bij de uitwerking van het gebiedsplan de bestemming het eigendom volgt. Dit betekent dat pas na verwerving van percelen in het begrensde gebied door een natuurbeherende instantie, de agrarische bestemming gewijzigd kan worden in een natuurbestemming.

Deze afspraak hebben wij ook vastgelegd in de Leidraad Provinciaal Ruimtelijk Beleid (www.noord-holland.nl/thema/wonen/leidraad/index.asp). De relevante tekst daaruit herhalen wij hier:

Gebieden die in de Gebiedsplannen Programma Beheer zijn begrensd als (toekomstige) natuurgebieden. Dit zijn agrarische gebieden die in de toekomst verworven zullen worden ten behoeve van terreinbeherende natuurbeschermingsorganisaties of waar particulier natuurbeheer gaat plaatsvinden. Bestemmingsplannen kunnen daarop vooruitlopen door het gebied te bestemmen als "Agrarisch gebied" met een wijzigingsbevoegdheid ex artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening. Het opnemen van een wijzigingsbevoegdheid is alleen aan de orde wanneer met zekerheid is te verwachten dat de desbetreffende gronden op wat langere termijn (maar binnen de planperiode) zullen worden aangekocht, dan wel dat functiewijziging plaatsvindt ten behoeve van particulier natuurbeheer.

In het streekplan Noord-Holland Zuid door Provinciale Staten vastgesteld op 17 februari 2003 zijn de gronden aangeduid als 'agrarisch gebied'. De begrenzing als potentieel natuurgebied heeft dus - zoals in het gebiedsplan al aangekondigd - geen gevolgen gehad in het kader van de ruimtelijke ordening. Daarbij komt dat het streekplan voor ons het primaire toetsingskader is bij de beoordeling van bestemmingsplannen.

Opvallend is dat de raad ons bovengenoemde beleid wél heeft toegepast op deelgebied midden. In dat gebied hebben de gronden een agrarische bestemming gekregen, waarbij via toepassing van een wijzigingsbevoegdheid de agrarische bestemming kan worden omgezet in een natuurbestemming zodra de betreffende percelen zijn aangekocht.

Partijen en hun bevoegdheden

Wij vinden het van belang dat goed onderscheid wordt gemaakt in de verschillende rollen die de Dienst Landelijk Gebied in deze zaak heeft gespeeld. Op de eerste plaats is DLG een agentschap van het ministerie van LNV, waarvoor de dienst wettelijke taken uitvoert. Daarnaast vervult DLG de rol van bestuurlijk opdrachtnemer voor onder andere provincies ter uitvoering van hun natuurbeleid. Belangrijke werkzaamheden in dat kader zijn de grondverwerving, het opnieuw inrichten van de gronden en vervolgens het overdragen van de gronden aan gebiedsbeherende instanties zoals bijvoorbeeld Staatsbosbeheer. DLG is derhalve uitvoerder.

De verantwoordelijkheid voor de implementatie van de ecologische hoofdstructuur (verder te noemen: EHS) in het ruimtelijk beleid ligt sinds 1 januari 2007 bij de provincies. Daarvoor ontvangen de provincies ook rijksmiddelen in het kader van de uitvoering van de Wet investeringsbudget Landelijk Gebied. Het Investeringsbudget Landelijk Gebied is een bundeling van de verschillende rijksbudgetten bedoeld voor inrichting en beheer van landelijke gebieden, waarvan de realisatie van de EHS onderdeel is.

De gemeente Haarlem wist dat niet langer het ministerie van LNV daarvoor verantwoordelijkheid droeg.

Naast eerder genoemde taken (uitvoerder van wettelijke taken namens het ministerie van LNV en grondverwerver in opdracht van de provincie) heeft DLG in het kader van dit bestemmingsplan ook als adviseur opgetreden van de gemeente. In het rapport 'Mogelijke ontwikkelingsstrategieën voor het westelijk tuinbouwgebied Haarlem' werd geadviseerd deelgebied Zuid te bestemmen tot 'natuur'. Daarmee zouden rijksmiddelen beschikbaar komen om de gronden te kunnen verwerven en zou het plan economisch uitvoerbaar zijn. Het risico van planschade zou dan worden voorkomen. De raad heeft dat advies overgenomen door het bestemmingsplan ook op die wijze vast te stellen.

Zoals wij de gemeente al eerder in de procedure kenbaar hebben gemaakt delen wij die visie van DLG niet. Voor aankoop, eventueel via een volledige schadeloosstelling is het immers niet nodig de gronden tevoren de bestemming 'natuur' te geven.

Aankoopstrategie

Daar waar percelen zijn begrensd als natuurgebied kan DLG in opdracht van de provincie de gronden aankopen ten behoeve van

natuurbeschermingsorganisaties zoals Staatsbosbeheer of Vereniging Natuurmonumenten. Het aankopen van gronden gebeurt op basis van vrijwilligheid. Uitgangspunt daarbij is "eerst verwerven, dan bestemmen". In beroep wordt aangevoerd dat er onduidelijkheid is ontstaan over de realisatiestrategie van DLG. Die hield een omkering van het beleidsuitgangspunt in, zodat de gronden eerst bestemd en daarna pas verworven hoefden te worden. De oorzaak van de onduidelijkheid lag in het gegeven dat in 2007 de bevoegdheid voor de realisatie van de EHS is overgegaan van het ministerie van LNV naar de provincies en dit bestemmingsplan al eerder in ontwerp was vastgesteld, zodat met die "nieuwe" aankoopstrategie geen rekening kon worden gehouden.

Wij wensen daarover het volgende op te merken. Het beleidsuitgangspunt van vrijwilligheid en "eerst verwerven, dan bestemmen" is geen nieuwe aankoopstrategie. Het omgekeerde is het geval. Het is niet alleen een Noord-Hollandse werkwijze, maar een sinds jaar en dag gehanteerde landelijke werkwijze ter bescherming van de agrariërs, waar ook de LTO zich voor 100% achter schaaft. De gemeente had hier derhalve van op de hoogte kunnen zijn. Daarbij komt dat de DLG als adviseur van de gemeente een eigen, nieuwe, aankoopstrategie had voorgesteld in afwijking van de gangbare. DLG ging daarbij uit van de onjuiste veronderstelling dat slechts dan een volledige schadeloosstelling mogelijk zou zijn. Daarover hebben wij begin 2007 contact gehad met DLG en kenbaar gemaakt dat dit onjuist was en dat wij daar niet mee konden instemmen. Ook de gemeente was hiervan op de hoogte voordat het plan door de raad werd vastgesteld. Door het plan in deze vorm toch vast te stellen, in de wetenschap dat de provincie niet akkoord is gegaan met de aankoopstrategie van DLG, is het plan economisch niet uitvoerbaar geworden. Mede hierom hebben wij het plan van goedkeuring onthouden.

Herijking/herbegrenzing van de EHS

Hiervoor hebben wij al aangegeven dat het Gebiedsplan de beleidsmatige grondslag vormt voor zowel de realisering van het rijks- en provinciale natuurbeleid als het landschapsbeleid. Het landschapsbeleid staat voor onder andere behoud van de openheid van het landschap. Dat is iets anders dan het *natuurbeleid* dat uitvoering geeft aan de realisatie van de EHS.

Op dit moment zijn wij voornemens de begrenzing van de EHS kritisch te bekijken en eventueel te herzien. Daartoe is op dit moment een aanpassing van

de huidige begrenzings van de EHS in voorbereiding die er toe moet leiden dat de gebieden die uitsluitend *landschappelijke* waarden bezitten niet langer onderdeel zullen gaan uitmaken van de EHS.

De EHS omvat in Noord-Holland ongeveer 60.000 hectare. Landelijk wordt er naar gestreefd om de EHS in 2018 gerealiseerd te hebben. Het grootste deel, te weten 50.000 hectare, heeft of krijgt een natuurbestemming. Op de overige 10.000 hectare kunnen agrariërs een overeenkomst afsluiten voor agrarisch natuurbeheer; deze gronden behouden hun agrarische bestemming. Inmiddels is er al 45.000 hectare verworven. Er resteert dus nog 5.000 hectare landbouwgrond, dat een natuurbestemming moet krijgen.

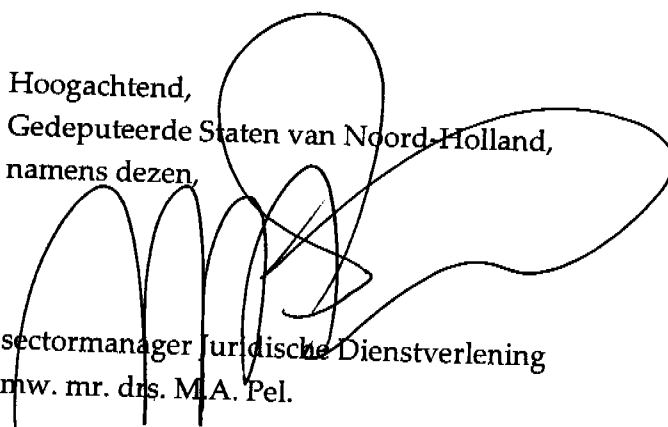
Uit de ambtelijke herijking is inmiddels gebleken dat zo'n 10% daarvan discutabel is, oftewel, de waardering als potentieel natuurgebied is er niet op grond van de zeer geringe haalbaarheid van natuurdoelen en het feit dat *landschapsdoelen* worden nagestreefd. Het zuidelijk deel van dit bestemmingsplangebied valt daar onder.

Mede op grond van deze laatste inzichten hebben wij ons besluit tot onthouding van goedkeuring gebaseerd op het ontbreken van (potentiële) natuurwaarden van het gebied.

Conclusie

Concluderend menen wij dat ons besluit in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, waarbij alle betrokken belangen zijn meegewogen. Wij verzoeken u dan ook op basis van het voorgaande de beroepen van J.F. Stolvoort, Stichting Ons Bloemendaal en Thoolen B.V niet-ontvankelijk te verklaren en de overige beroepen ongegrond.

Hoogachtend,
Gedeputeerde Staten van Noord-Holland,
namens dezen,

sectormanager Juridische Dienstverlening
mw. mr. drs. M.A. Pel.